

تقلب

اخلاق در زندگی روزمره

دبورا آل. روڈ

ترجمه مریم تقذیسی



فهرست

۱. مقدمه	۱
تقلب یعنی چه؟	۹
حوزه تقلب	۱۰
علل تقلب و رفتارهای متقلبانه	۱۴
راهکارها	۱۶
۲. تقلب در ورزش	۳۴
شگردهای تقلب	۵۷
دوپینگ	۶۰
ورزشکاران تیم‌های دانشگاهی	۶۶
فرصت‌های ازدست‌رفته	۷۹
۳. تقلب در سازمان‌ها	۸۵
شکل‌های تقلب	۹۷
شرایطی که باعث اشاعه تقلب در سازمان‌ها می‌شود	۹۹
راهکارهای اصلاحی	۱۰۵
۴. تقلب در مالیات	۱۲۱
ماهیت و فراوانی تقلب	۱۵۵
	۱۵۶

۲۸۲.....	مجازات‌های قانونی
۲۸۶.....	مجازات‌های سیاسی
۳۱۱.....	۹. نتیجه‌گیری
۳۱۳.....	دلالت تقلب
۳۱۴.....	واکنش به تقلب
۳۲۷.....	نمايه

۱۶۲.....	علل تقلب
۱۷۰.....	راهکارها
۱۸۹.....	۵. تقلب در محیط‌های آموزشی و سرقت ادبی در زمینه‌های حرفه‌ای
۱۹۲.....	فراوانی تقلب
۱۹۵.....	چه کسانی تقلب می‌کنند و چرا؟
۱۹۹.....	واکنش نشان دادن به تقلب‌های دانشجویان و دانش‌آموزان
۲۰۵.....	تقلب در تحقیقات
۲۰۷.....	سرقت ادبی
۲۲۹.....	۶. نقض حقوق مؤلفان و مصنفات
۲۳۰.....	فراوانی تخلفات
۲۳۲.....	دلایل نقض حقوق مؤلفان و مصنفات
۲۳۳.....	واکنش به نقض حقوق مؤلفان و مصنفات
۲۴۵.....	۷. تقلب در بیمه و وام مسکن
۲۴۶.....	انواع تقلب
۲۴۸.....	دلایل تقلب
۲۴۹.....	بیمه اتومبیل
۲۵۱.....	کلاهبرداری در زمینه جبران خسارت کارگران
۲۵۴.....	کلاهبرداری در بیمه سلامت
۲۵۷.....	تقلب در وام مسکن
۲۶۱.....	راهکارها
۲۶۹.....	۸. تقلب در ازدواج
۲۷۰.....	فراوانی تقلب در ازدواج
۲۷۲.....	دلایل خیانت
۲۷۵.....	پیامدهای خیانت
۲۸۰.....	تبیح عمومی

مقدمه

تقلب^۱ عمیقاً در زندگی روزمره ریشه دوانیده است. فقط در ایالات متحده هزینه دادرسی رایج‌ترین انواع تقلب در سال نزدیک به یک تریلیون دلار است.^(۱) بخشی از مشکل این است که بسیاری چنین رفتارهایی را جدی نمی‌گیرند. توجیه مردم این است که «همه تقلب می‌کنند»، که متأسفانه تا حد زیادی حقیقت هم دارد. چنین استنباطی موجبات ثبیت و تحکیم خود را فراهم می‌آورد: هرچه مردم بیشتر باور کنند که تقلب فراگیر شده است، توجیه تقلب نیز ساده‌تر خواهد بود. این‌گونه است که فرهنگ بی‌صداقتی در جوامع ریشه می‌داند.

انتخاب شدن دونالد ترامپ به ریاست جمهوری یکی از موارد شاخص بی‌اهمیت بودن تقلب از نظر آمریکایی‌هاست. بوق و کرنای مداوم افشاری فریبکاری‌ها، سوءاستفاده‌های غیرقانونی، و کلاهبرداری تشکیلات ترامپ در معامله با پیمانکاران تأثیر چندانی در ممانعت از حمایت از او نداشت.^(۲) ترامپ بعد از پیروز شدن در انتخابات، برای فرونشاندن آتش برخی از پرآوازه‌ترین

1. cheating

است. نظریه پردازان تقلب را نمونه‌ای از «مجموعه فازی»^۱ با درجات مختلفی از شباخت میان انواع مختلف سوءرفتار تعریف کرده‌اند. از آن جا که تعاریف مختلف بی‌عدالتی و بی‌انصافی در این مفهوم گنجانده شده‌اند، این سؤال مطرح می‌شود که آیا رفتارهایی که توجیه اخلاقی دارند می‌توانند مقوم معنی متداول تقلب باشند یا نه.

جای تعجب است که در فلسفه اخلاق به این موضوع توجه چندانی نشده است. برنارد گرت گفته است: «تقلب را اغلب پارادایم رفتار غیراخلاقی در نظر می‌گیرند. از این رو به نوعی مایه حیرت است که فلاسفه مفهوم تقلب را تقریباً به طور کامل نادیده گرفته‌اند». ^(۸) با این حال کتاب‌های پرباری درباره عدم صداقت^۲ که عنصر اصلی تقلب را تشکیل می‌دهد موجود است. فلاسفه معاصر عموماً نظر امانوئل کانت را رد کرده‌اند. او معتقد بود صداقت اصل اخلاقی مطلقی است که، بدون توجه به موقعیت، پاییندی سختگیرانه را طلب می‌کند. ^(۹) اما برخی دروغ‌ها، مانند «از دیدنت خوشحالم»، «کسی را فریب نمی‌دهند و چنین قصدی هم ندارند». ^(۱۰) این «دروغ‌های مصلحتی» خطر چندانی در پی ندارند و عموماً «فضایل اجتماعی» در نظر گرفته می‌شوند، نه فریبکاری واقعی. ^(۱۱) چنین دروغ‌هایی بیش از حقیقت محض باعث ایجاد اعتماد می‌شوند. ^(۱۲) سایر دروغ‌ها، که فلاسفه آن‌ها را «دروغ‌های خیرخواهانه» یا «دروغ‌های جامعه‌پسند» می‌نامند، با درنظر گرفتن منفعت مخاطب بر زبان می‌آیند و تحت شرایطی استثنایی رخ می‌دهند که توجیه اخلاقی را برای دروغگویی فراهم می‌سازند. ^(۱۳) افلاتون این دروغ‌ها را «دروغ‌های شرافمندانه» نامیده است. ^(۱۴) یکی از مثال‌های قدیمی در این زمینه که در اشکال مختلف از دوران کتاب مقدس تاکنون نقل شده درباره کسی است که می‌خواهد فردی را بکشد و دنبال محل اختفای قربانی می‌گردد. ولی در زندگی روزمره اندک‌اند دروغ‌هایی که در چنین مقوله‌هایی قرار

ادعاها در این مورد که دانشگاه ترامپ دانشجویان را فریب داده است و آن‌ها را در مورد دخالت شخص ترامپ در امر آموزش گمراه ساخته، ۲۵ میلیون دلار خرج کرد.^(۳) او فقط از نظر یک‌سوم از دانشجویان فردی با صداقت و قابل اعتماد بود.^(۴) با این حال، نزدیک به ۶۳ میلیون نفر به او رأی دادند.

فارغ از این‌که تقلب در میان آمریکایی‌ها رواج بیشتری یافته‌یا نه، ظاهرآ آن‌ها دغدغه‌کمتری در این زمینه احساس می‌کنند. به گفته محققان، مهم‌ترین نکته در تحلیل تقلب این است که «کمتر به آن توجه شده است».^(۵) تلاش‌های اندکی برای «وصل کردن نقاط ربط» انواع تقلب و «مشاهده تصویر کلی حاصل از آن» صورت گرفته است.^(۶)

هدف این کتاب پر کردن شکاف‌های موجود در این زمینه است. در این کتاب جامع‌ترین و جدیدترین گزارش درباره تقلب در زندگی روزمره و راهکارهای لازم برای مقابله با آن ارائه شده است. فصل مقدمه به مروری کوتاه بر مفهوم و دامنه تقلب، رایج‌ترین علل آن، و نویدبخش‌ترین واکنش‌ها می‌پردازد. از آن‌جا که تقلب به شدت به موقعیت وابسته است، در فصل‌های بعدی درباره انواع رایج آن بحث شده است: تقلب در ورزش (فصل ۲)، سازمان‌ها (فصل ۳)، مالیات (فصل ۴)، محیط‌های آموزشی (فصل ۵)، نقض حقوق مؤلفان و مصنفان (فصل ۶)، بیمه و وام مسکن (فصل ۷)، و تقلب در ازدواج (فصل ۸). فصل آخر (فصل ۹) به ارائه نکات پایانی درباره مضامین مشترک و اقدامات اصلاحی می‌پردازد.

تقلب یعنی چه؟

واژه‌نامه انگلیسی آکسفورد تقلب را «کلام‌برداری، فریبکاری، و حقه‌بازی» معنی کرده است. سایر واژه‌نامه‌ها این کلمه را با مفاهیمی همچون بی‌صداقتی، بی‌عدالتی، یا قانون‌شکنی با هدف کسب منفعت تعریف کرده‌اند.^(۷) مفهوم این کلمه گرچه از حیث نظری مشخص به نظر می‌رسد، در عمل نامشخص

تقلب در ورزش

تقلب در ورزش به اندازه خود ورزش قدمت دارد. بازی‌های المپیک در سال ۷۷۶ قبل از میلاد آغاز شد و از همان ابتدا متقلبان را با شلاق و جریمه مجازات می‌کردند. رایج‌ترین تخلف رشوی دادن به حریف بود. شرح چنین تخلفاتی را روی مجسمه‌های زئوس حک می‌کردند که بودجه‌شان از محل جرایم تأمین می‌شد و در دو سوی مسیر استادیوم قرار داشتند.^(۱) ولی استفاده از مواد نیروزا در آن زمان تقلب به شمار نمی‌رفت و ورزشکاران یونان باستان برای پیروزی قارچ‌های توهم‌زا می‌خوردند.^(۲) تقلب در المپیک‌های امروزی هم رایج است و از اولین سال آن یعنی سال ۱۸۹۶ وجود داشته است. در آن زمان برنده مдал برنز از جایزه خود محروم شد چون داوران متوجه شدند بخشی از مسیر ماراتون را با اسب و کالسکه طی کرده است.^(۳) یک قرن بعد، برنده ماراتون بوستون هم بعد از آن که مشخص شد در مسیر مسابقه سوار مترو شده از جایزه خود محروم شد.^(۴)

شواهد تجربی در زمینه فراوانی تقلب در دوران معاصر چه در ورزش حرفه‌ای و چه نوع تفننی آن محدود است. ولی داده‌های تحقیقات نشان می‌دهند بسیاری از افراد حداقل در برخی شرایط در مقابل وسوسه تسليمی

نیست که ترامپ چنین گزارش‌هایی را انکار می‌کند. او به خبرنگار واشنگتن پست گفته: «من توب‌ها را هل نمی‌دهم. نیازی به این کار ندارم.»^(۱۲) دن آریئلی روان‌شناس، به منظور بررسی نگرش‌ها به چنین رفتارهایی، از شرکت‌کنندگان تحقیق خود خواست تصور کنند که یک گلف‌باز متوسط در موقعیتی است که می‌داند اگر توپش ۱۰ سانتی‌متر آن‌طرف‌تر از محل کانونی اش باشد امتیاز بالایی می‌گیرد. آریئلی سؤال کرد: «چند درصد احتمال می‌دهید که این گلف‌باز متوسط بدون عذاب و جدان توپش را به اندازه ۱۰ سانتی‌متر جایه‌جا کند؟» شرکت‌کنندگان فکر می‌کردند گلف‌باز ۱۰ درصد اوقات توپ را با دست بر می‌دارد، ۲۳ درصد اوقات توپ را با چوب گلف جایه‌جا می‌کند، و ۱۴ درصد اوقات آن را با کفش خود حرکت می‌دهد.^(۱۳) آن‌ها همچنین حدس می‌زنند که ۴۰ درصد از بازیکنان برای وارد کردن توپ به اولین سوراخ با متسل شدن به ضربه مولیگان تقلب می‌کنند، و ۱۵ درصد از آن‌ها این کار را در مورد سوراخ نهم انجام می‌دهند. ظاهراً گلف‌بازان در مورد سوراخ اول راحت‌تر از سوراخ نهم می‌توانند با این عذر که بازی هنوز شروع نشده کارشان را توجیه کنند.^(۱۴) بسیاری معتقدند حقیقت امر همان چیزی است که آرنولد پالمر با جمله کنایه‌آمیز خود گفته است: «یک راهنمایی می‌کنم که به کمک آن می‌توانید پنج ضربه را از بازی هر گلف‌بازی پاک کنید. از پاک‌کن استفاده کنید.»^(۱۵)

بحث بعدی با مروری بر روش‌های تقلب آغاز می‌شود. سپس به بررسی این موضوع در دو زمینه بسیار مشکل‌ساز می‌پردازیم: دوپینگ در ورزش حرفه‌ای و سوء‌رفتار در ورزش‌های دانشگاهی. انگیزه تقلب در این زمینه‌ها بسیار قوی و پیامدهای اجتماعی آن بسیار چشمگیر است. ورزشکاران حرفه‌ای و دانشگاهی در مرکز توجه عموم قرار دارند و همین موجب می‌شود رسوایی‌ها و فربیکاری‌های شخصیت‌های سرشناس ورزشی بسیار برجسته‌تر به نظر برسند و عواقب مخربی از لحاظ فرهنگی به دنبال داشته

می‌شوند. هشتاد و دو درصد از مدیران عالیرتبه شرکت‌ها تصدیق کرده‌اند که در زمین گلف مرتکب تقلب شده‌اند.^(۱۶) برخی از رهبران برجسته کشور هم به تقلب مشهور بوده‌اند. رئیس جمهور دوایت آیزنهاور در زمین گلف در پوت‌های^۱ بلند از «چند گیم»^۲ استفاده می‌کرد و اگر توپش در نیمه راه توقف می‌کرد، «به اطراف نگاهی می‌انداخت و توب را با پا به سمت سوراخ هل می‌داد». مشهور است که بیل کلیتون^۳ هم از مولیگان^۴ استفاده می‌کرد، یعنی فرصتی که برای ضربه مجدد بعد از ضربه ناموفق به بازیکن داده می‌شود. او در ضربات بلند ۱۵ متری هم از ضربات کوتاه استفاده می‌کرد. کلیتون زمانی که با گلف‌باز حرفه‌ای جک نیکلاوس بازی می‌کرد به لاف و گراف گفته بود که ۸۰ ضربه صحیح زده است، و نیکلاوس هم زمزمه کرده بود که «هشتاد ضربه با پنجاه مولیگان».^(۷) عملکرد دونالد ترامپ هم در این زمینه مشهور است.^(۸) به گفته ریک رایلی، نویسنده مجلات ورزشی: «وقتی پای تقلب در میان باشد، نمرة او در مقیاس یک تا ده، یازده است». یک روز بعد از ظهر رایلی شاهد بود که ترامپ علاوه بر یادداشت کردن امتیازات قلابی، از سه مولیگان، و همچنین وقتی توپش چندین یار دورتر از سوراخ قرار داشت از گیم استفاده کرده بود. با این حال ترامپ به او گفته بود: «حتماً بنویس اولین توپم وارد سوراخ شد. در زندگی شانس دومی وجود ندارد.»^(۹) مارک مُلووی سردبیر اسپورتس ایلاستریتید^{۱۰} می‌گوید یک بار وقتی مج ترامپ را به خاطر غلتاندن توپ روی چمن گرفته ترامپ به او گفته: «همه کسانی که با آن‌ها بازی می‌کنم دائم تقلب می‌کنند. من هم باید تقلب کنم که از آن‌ها عقب ننمam.»^(۱۱) جای تعجب

۱. putt: ضربه آرامی که گلف‌بازان برای انداختن توپ در سوراخ به توپ می‌زنند به طوری که توپ روی چمن می‌غلتد. -م.

۲. gimme: ضربه‌ای در گلف که سایر بازیکنان هنگامی که توپ حریف فاصله بسیار کمی با سوراخ دارد موافق می‌کنند بدون شمارش ضربات بر توپ وارد کند. -م.

3. Mulligan 4. Sports Illustrated